

1953

De-aș ajunge până-atunci
S-o văd pe mândra cu prunci,
Să sie la mine slugi,
Cocoanele slujnicele
Și mă-sa să îmble-a cere.
Colecția PETRU POP a Niții, Breb, 2002

1954

Pe ciuda de-a mé muiere
Acasă șohan n-aș mere,
Pe ciuda de-a mé nevestă
Șohănit n-aș mere-acasă;
Da' am acasă doi prunci dragi,
Pântru ei acasă-m trag
Și o leacă de avere -
Pântru ié acasă-aș mere.
2002

1955

**De înstrăinare:
streinătate, bătrânețe**

Nu da, Doamne, la tizmaș,
Făr' să lucre la oraș:
Ziua cu pâne uscată,
Noaptea jândarii să-l bată.
2002

1956

Mândră, de vrei să mă vezi
La Mangalia lucrez,
Sparg cu barosu la ptiatră -
Construiesc cale ferată.
2002

De cătănie și război

1957

Numa-atâta-oi si cătană
Până-a si frunză-n poiană
Și de-acoale la Ileană,
Până-a si frunză-n luncuță
Și de-acoale la Anuță.
2002

1958

Căpitane, căpitane,
Ia mai coată pân dosare
Foaia me de liberare
Că mi s-o urât și mie
De-atâta militărie:
Ca acuma-s ani de zile
De când îs slugă la tine.
2002

1959

Mai am astăzi, mai am mâne,
Mai am două luni de zile

Colecția MIHAI ROGOJAN

Cum se construia o casă în Cetățele acum 50 de ani

După momentul căsătoriei, construcția casei de locuit reprezintă momentul cel mai important din viața familiei, poate de aceea i se acordă o atenție deosebită. În afară de procurarea materialului propriu-zis și începerea lucrărilor de construcție, acum 50 de ani, la Cetățele, se săvârșeau și alte practici.

Un moment important îl constituia alegerea locului pentru casă. În acest scop tânărul bărbat trebuia să *doarmă o noapte singur* exact pe locul unde urma să se construiască locuința. În timpul somnului trebuia să *viseze*. Dacă visul era frumos, atunci acolo se construia casa, în caz contrar se alegea alt loc de casă.

Construcția începea foarte simplu: câțiva bolovani și câteva lemne. La început se așezau patru bolovani pe care se fixau tălpile. La încheietura tălpilor, se puneau câte *un bănuț de aur sau argint* și câte o *cruciuliță din ceară*. Pe suprafața cuprinsă între cele patru tălpi, proprietarul *sacrifică un animal*, care apoi era îngropat în locul respectiv.

Se ridicau pereții, apoi cornii casei. Pe prima legătură de corni se prindea în cuie un *steag* făcut de soția bărbatului. Steagul era confecționat din șterguri și flori. În colțul unei șterguri se puneau o sumă de *bani*, care aparțineau, apoi, meșterului.

În finalul lucrării, meșterul trebuia să se cațere pe corni ca să ia banii și ștergurile. Acest moment se încheie cu un *uspăț* la care iau parte toți acei care au contribuit la construcția casei.

De la Ioan Pop, 50 ani, 1980.

Colecția IOAN DUNCA

Așa se făcea o casă

La o casă trebuie vreo 40 de rude de brad sau stejar. Lemnele se taie când e lună veche că sunt mai tari și nu le mănâncă carii și nu fac bureți care sunt tare periculoși. Se taie iarna când i oprită mazăga. Lemnele cu două inimi nu sunt bune că spun bătrânii că sunt becisnice, că aduc pagubă și supărări; la fel și cele trăznite, încă sunt aducătoare de necazuri.

Când se taie lemnele, se aleg care sunt pentru pereți, care sunt pentru scânduri, corni și lețuri.

Dar lemnele de draniță se aleg separat, care se creapă bine, se aleg până când lemnul este în picioare, se ia probă de la rădăcină și dacă creapă bine înseamnă că e bun de draniță. Iar care sunt groase, sunt bune de scânduri.

Tăiatul se face cu pricepere ca să fie unde vrem, dar tot mai mult pe coastă în jos, sau, dacă e cazul, și în sus. Se taie cu săcurea unde vrem ca să cadă și din partea cealaltă cu sirisăul, se trage de sirisău până trece de jumătate, apoi se bate o săcure pe urma sirisăului cu maiul. Se mai trage de sirisău, se mai bate cu maiul până cade lemnul jos, apoi se curăță de cetină, se belește de coajă, se taie pe măsură cum trebuie și

Căciula-Mpăratului
În mnijlocu satului.